

150

Na Tebe!

Kaj wjele hwězdow so na njebju
 Tam horuath jasnye zybola,
 Hdyž swjata činnost' delkash zemju
 A wočko na nej přikrywe:
 Kaj wjele krepkow w wešnyh žorlath
 So namkaju, awšitkich mořath:
 Tak wjele kroč' če postrowjam.

Što chce mi cyty zemje krasnost'
 A wočo, staj wona postkič'i,
 Hdyž swojich modryh wočkow jasnost'
 Dow wutrobu mi njezješli?
 Ty sy mi wočo na lutymsweč'i,
 Kaj zemje mite stóničko w lěč'i,
 Ty swětko mojom žiwjenja.

Ty sy, hdyž wječor črhe sparje
 Mi muine wočko zandželi,
 Moje stódkison, a hdyž naranje
 So swětko zasy přiblij'i,
 A stóničko dale khwata z nami
 Dha stepi přecy před wočemi
 Mi tvoje z namjo lubazne.
 Wsaka bydi přecelnost' a lubost'
 We tvojej čistej wutrobi,
 A tvojej mysle ^{skapna} ~~skapna~~ sprawnost'
 Či w wynamjeni bje wočemi.
 Mi zbože nič'no w lutymsweč'i,
 Nješk sym we krotke abo hěč'i,
 Hdyž tvoja lubost' nič'je mi.
 Měč' n Janie.